

Madsen-Mygdal: Det høje Ting vil nok af mine Udtalelser om det Lovforslag, vi for et Øjeblik siden behandlede, forstaa, at jeg ikke anser en saadan Foranstaltning som den at iværksætte ny Byggeforetagender for nogen virkelig Hjælp mod Arbejdsløshed. Jeg tror, som jeg allerede har sagt, at det snarere vil gøre ondt værre, da det trækker flere og flere Folk til Byen. Der bliver herefter stigende Fare for Arbejdsløshed. Men saaledes som Forslaget er ændret og begrænset i det andet Ting, skal jeg ikke udtale mig derimod, men være med til at fremme det.

Christiansen: Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) anstillede over Sproget i Forslaget nogle Refleksioner, som han muligvis har Ret i. Nu er det jo saaledes, at det sommetider i det praktiske Liv former sig noget bedre, end det gør i Bøgerne, og det antager jeg ogsaa vil ske i det foreliggende Tilfælde. Jeg erkender, at Forslaget i alt væsentligt er møntet paa københavnske Forhold, og der er det saaledes, at Byggeplaner og lignende til Ombygning af saadanne Bydele, som her omtales, foreligge færdige, og hvad der mangler, for at der kan blive sat Fart i dem, er kun de rette Folk til at gaa i Gang med den i mange Aar tiltrængte Reform. Jeg vil benytte Lejligheden til at bede det ærede 2det Medlem for 2den Kreds, som jo for Tiden er en meget indflydelsesrig Mand paa de her omhandlede Omraader, om, hvis dette Forslag afføder praktiske Foranstaltninger fra Kommunens Side, ogsaa i det praktiske Liv at tage velvilligt paa det, hvis han senere møder det ude omkring i Byen.

Finansministeren (J. C. Christensen): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) har Ret i, at der i 1ste Stykke af dette Lovforslag er nogle Snirkler, og det er vel det ny derved, at der her er indført en Bestemmelse om, at det i alle Tilfælde er Kommunerne, der hæfte for Pengene. Det ærede Medlem ved sikkert, at Forbilledet for dette Forslag er en Lov, som blev vedtagen i 1887 og stadfæstet af Kongen, men som ikke har haft synderlig praktisk Virkning ude i Livet. I den heds det, at Laan kunde gives ikke alene til Kommuner, men ogsaa til private, naar Planerne vare godkendte af Kommunen. Ved første Behandling af Forslaget i det andet Ting udtalte jeg min Betæn-

kelighed ved, at Statskassen skulde yde Laan til private. Jeg har nemlig siden 1887 set megen privat Byggevirksomhed, som ikke har været synderlig solidt funderet — det har det ærede Medlem ogsaa, det have vi alle. I det andet Ting har man under Forhandlingerne taget Hensyn til disse Betæneligheder og sat Kommunen ind i Stedet for Staten, men ved Affattelsen har man ikke været saa opmærksom, som man maaske skulde være. Jeg for mit Vedkommende har ikke ment, at der for mig var Grund til at gribe ind, da jeg ikke fandt, at Forslaget kunde misforstaas, og det er Hovedsagen. Det er jo ikke et Forslag, for hvis Udarbejdelse jeg personlig har noget Ansvar, saaledes som det foreligger. Jeg har ment, at det ogsaa var forsvarligt for Statskassen at træde til, naar de nævnte Betingelser ere til Stede. Derfor har jeg kunnet tiltræde Forslaget i det andet Ting og anbefaler det her, skønt en Anbefaling efter de faldne Udtalelser er ret overflødig.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Kvinders Adgang til at erholde Autorisation som Fuldmægtig for Retsbetjent.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 2263).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Sagen i dens Helhed sættes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidiat.